

FaltesCorrecció

edat

edat (9)

comuns

comunes (46)

a ningú li era

a ningú no li era (105)

sabroses

saboroses

solícites

sollicites (15)

interés

interès

LLIÇÓ XII

varitat

veritat

sobre tot

sobretot

covertien

convertien

gloriesin

gloriessin (19)

LLIÇÓ XIII

antigues

antigues

a l'estendre

en estendre (110)

Bachiller

Batxiller

tamanya

tal, semblant

en relatar

a relatar (110)

coro

cor

ningú llegia

ningú no llegia (105)

fastig

fastig

.../...

lliurar-me'n

deslliurar-me'n

agafar els peus en
volandes

arrençar a córrer volant

consequir

aconseguir

figón

taverna

mes

més (35)

LLIÇÓ XIV

l'ocorregut

del que havia ocorregut
(40)

fore

fos (87)

al que

el qui (109, 69)

ronde

ronda (28)

registrant

escorcollant

vase

se'n va

Dieu-me

Digueu-me (80)

al vostre

el vostre (109)

lid

lluita, contesa, lliça

alevosa

traidorenca, perfida

va tindre-hi part

no van tindre (tenir) part

en sobre

me'n sobra

abaix

a baix (102)

poseu-sa

poseu-vos

.../...

poseu-vos en cobro

feu-vos escàpol, amaguen-
vos en un lloc segur

LLIÇÓ XV

tirant dels

estirant els

recullide

recollida (31, 28, 29)

procuran

procurant

als guardies

els guàrdies (109, 35)

per que

perquè (116)

~~deixen~~
deixesin

deixessin (19)

permaneixa

restar, romandre

pusaven

posaven (30, 31)

mes

més (35)

céntims

cèntims

OBSERVACIONES :

La major part de les correccions que us he fet van acompanyades d'un nombre entre parentesis, el qual indica la pagina del llibre de gramatica en que es tractat el cas corresponent. Consulteu, doncs, el llibre a les pagines indicades.

Noteu que l'adjectiu comú, d'una sola terminació en castella (lugar común, cosa común), és de dues terminacions en català (lloc comú, cosa comuna).

Interes i centims s'escriuen amb accent greu (i no amb accent agut), perquè la lletra accentuada és una e oberta, segons la pronunciació de Barcelona, que és la que ha servit per a la fixació dels dos accents. Són obertes, segons la pronunciació de Barcelona, les ee de cel, pena, café, set, pèsol, etc., i són tancades les de vell, barber, peça, bec, etc. Cada vegada que hagi d'accentuar una e, fixeuvos si és oberta o tancada i poseuhi accent greu o agut, segons el cas.

No sempre és possible de traduir literalment. Hi ha en cada llengua girs particulars, locucions, frases fetes, que no admeten una traducció mot a mot, sinó segons llur sentit figurat, llur significació en conjunt. Així cal traduir "cogí los pies en volandas" per "vaig arrencar a córrer volant", "de lo ocurrido" per "del que havia ocorregut" (no n'hi ha prou, en aquest cas, de substituir lo per el o l'), i "poneos en cobro" per "feu-vos escapol o "amagueu-vos en un lloc segur".

Heu traduit sazonado per amanit. En aquest cas, calia assaonat o madur. Heu posat alguns verbs en imperfect (era, llegia, vessaven), quan estan en present al text castella (es, lee, derraman).

En general, però, heu fet progressos notables en el lèxic i en l'ortografia.

I passo a contestar les vostres consultes:

si, costum és masculí. No sempre els noms catalans i castellans es corresponen pel genere. Vegeu pag. 42 del llibre.

Gent, nom collectiu, no és usat en plural en català.

Varies (igual que varis, naturalment) és correcte quan és un adjectiu qualificatiu, reemplaçable per varia-
des: fruites varies, o sia fruites variades. Però és in-

.../...

.../...

correcte quan és un adjectiu indefinit, equivalent a algunes, unes quantes: varies persones, volent dir unes quantes persones (i no unes persones variades), és incorrecte; cal dir unes quantes persones, algunes persones, diverses persones, diferents persones, etc. Vegeu pag. 55 del llibre.

El femení de dos és dues, no dugues. Vegeu pag. 53 del llibre.